

23 septembrie - 29 septembrie

Mă laud cu crucea lui Hristos

Textul de memorat: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!” (Galateni 6:14)

Studiul Epistolei către galateni a fost solicitant, deoarece epistola însăși este condensată. Știind ce chemare are, știind adevărul mesajului pe care îl predica (în definitiv, adevărul acesta venea de la Domnul), Pavel a scris cu înflăcărarea profeților din Vechiul Testament, procedând la fel ca Isaia, Ieremia sau Osea. El stăruie ca poporul lui Dumnezeu din vremea lui să se întoarcă de la greșelile lui tot așa cum stăruiau profeții pe lângă poporul lui Dumnezeu din vremea lor.

Deși circumstanțele erau altele, cuvintele lui Ieremia sunt tot atât de valabile pentru galateni, ca și pentru poporul din vremea lui: „Așa vorbește Domnul: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu», zice Domnul” (Ieremia 9:23,24).

Înțelepciunea omenească „strălucită”, bogățiile noastre și puterea noastră se văd așa cum sunt ele în realitate numai în fața crucii lui Hristos, a jertfei Sale – punctul central al epistolei lui Pavel către frații săi rătăciți din Galatia.

Duminică, 24 septembrie – „V-am scris cu mâna mea”

1. Compară Galateni 6:11-18 cu finalul altor epistole: Romani, 1 și 2 Corinteni, Efeseni, Filipeni, Coloseni și 1 și 2 Tesaloniceni. Ce deosebiri și ce asemănări există?

Finalul diferă destul de mult de la o epistolă la alta, însă există câteva elemente comune: (1) salutul, (2) un îndemn final, (3) semnătura și (4) o binecuvântare finală. Dacă vom compara aceste caracteristici comune cu finalul Epistolei către galateni, vom descoperi două deosebiri importante.

În primul rând, spre deosebire de alte epistole, Epistola către galateni nu conține salutul personal adresat anumitor persoane. De ce? Ca și în cazul absenței cuvântului tradițional de mulțumire de la începutul scrisorii, avem și aici un indiciu în plus că relația dintre Pavel și galateni era încordată. Pavel era politicos, dar rezervat.

În al doilea rând, Pavel avea obiceiul de a-i dicta scrisorile unui colaborator (Romani 16:22). Apoi, la încheiere, scria cu mâna lui câteva cuvinte de final (1 Corinteni 16:21). Însă, în Galateni, se abate de la acest obicei. Pavel este încă atât de frământat de situația din Galatia, încât ajunge să scrie în final mai mult decât obișnuia. Pur și simplu nu poate încheia până când nu-i mai imploră încă o dată pe galateni să renunțe la nesăbuiința lor.

În Galateni 6:11, Pavel spune că a scris epistola cu litere mari. Nu se știe cu exactitate motivul pentru care a scris așa. Unii speculează că el nu se referă la dimensiunea literelor, ci la aspectul lor diform. Ei presupun că mâinile lui erau atât de afectate din cauza persecuției îndurate sau din cauza confecționării de corturi, încât nu mai putea să dea literelor forma corespunzătoare. Alții găsesc în aceste cuvinte o dovadă că Pavel avea vederea slabă. Deși ambele interpretări sunt posibile, o interpretare mai puțin speculativă ar fi aceea că Pavel a intenționat să scrie cu litere mari pentru a sublinia și accentua mesajul, așa cum procedăm astăzi atunci când subliniem cu o linie un cuvânt important sau atunci când îl scriem cu litere cursive ori cu majuscule pentru a-l evidenția.

Oricare a fost motivația sa, avem certitudinea că Pavel și-a dorit ca cititorii lui să fie atenți la avertizarea și îndemnul său.

De obicei, cum încercați să atrageți atenția asupra unui lucru important? Care este efectul?

Luni, 25 septembrie – „Să se laude cu trupul vostru”

2. Citește Galateni 6:12,13. Ce motive consideră Pavel că aveau adversarii săi atunci când le cereau galatenilor să se circumcidă?

Deși Pavel a mai făcut aluzie la intențiile și motivele adversarilor săi (vezi Galateni 1:7; 4:17), remarcile sale din Galateni 6:12,13 sunt primele afirmații explicite referitoare la ei. El declară că ei „umblă după plăcerea oamenilor”. Versetul 12 este redat astfel în *Noua Traducere a Bibliei*: „Toți cei ce doresc să dea o impresie bună în ceea ce privește trupul lor, vă obligă să fiți circumciși, numai ca să nu fie ei persecutați pentru crucea lui Hristos.” În greacă, expresia „a da o impresie bună” are sensul literal de „a afișa o față bună”. Mai mult, cuvântul „față” din limba greacă are și sensul de „mască a unui actor”, în sens figurat, rolul interpretat de un actor. Cu alte cuvinte, Pavel spune că oamenii aceștia erau ca niște actori care căutau aprobarea spectatorilor. Într-o cultură bazată pe onoare și rușine, conformarea era esențială și se pare că susținătorii erorilor încercau să-și consolideze prestigiul înaintea fraților lor de credință iudei din Galatia și înaintea celorlalți iudei creștini din Ierusalim.

Pavel face o observație importantă cu privire la motivele lor – dorința de a evita persecuția. Persecuția poate lua forma mai dură a abuzului fizic sau forma mai „blândă” a hărțuirii și marginalizării, dar ambele forme sunt nocive. Odinioară, Pavel și ceilalți fanatici religioși din Iudeea conduseseră o persecuție fizică împotriva creștinilor (Galateni 1:13), însă aceștia fuseseră afectați și în plan emoțional.

Conducătorii religioși iudei exercitau încă o influență politică destul de mare în multe aspecte. Ei aveau aprobarea oficială a Romei și, prin urmare, mulți credincioși iudei doreau să păstreze relațiile bune cu ei. Instigatorii din Galatia îi îndemneau pe credincioșii dintre neamuri să accepte circumcizia și să respecte Tora, gândind că, în felul acesta, ar putea găsi un punct comun cu iudeii. Soluția aceasta le dădea șansa de a păstra bunele relații cu sinagogile și, mai mult, ea ajuta la consolidarea legăturilor cu credincioșii iudei din Ierusalim, care aveau tot mai multe suspiciuni în privința lucrării cu neamurile (Faptele 21:20,21). În plus, în felul acesta, lucrarea lor cu iudeii ar fi fost mai eficientă.

Indiferent de tipul de persecuție la care se referă Pavel aici, ideea lui este clară: „Toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți” (2 Timotei 3:12).

Motivația adversarilor lui Pavel pare destul de rezonabilă, dacă ținem cont de context. De ce motivațiile bune nu pot justifica un comportament greșit?

Marti, 26 septembrie – „Mă laud cu... crucea...”

3. De ce este crucea lui Hristos un motiv de laudă pentru Pavel? Galateni 6:14

După ce dezvăluie motivele celor care puneau accent pe circumcizie, Pavel le prezintă galatenilor, pentru ultima oară, mesajul Evangheliei sale într-o formă concisă. Pentru el, Evanghelia are la bază două doctrine fundamentale: (1) crucea (jertfa) Domnului (vers. 14) și (2) doctrina îndreptăririi (vers. 15). În secțiunea de astăzi, ne vom opri asupra primei doctrine.

Nouă, celor din secolul al XXI-lea, ne este greu să ne imaginăm ce șoc produceau afirmațiile lui Pavel despre cruce (Galateni 6:14) la data când au fost scrise. Astăzi, crucea lui Hristos este un simbol obișnuit și respectat, care trezește în general sentimente pozitive. Însă, pe vremea lui Pavel, crucea nu era un lucru cu care să te lauzi, ci un lucru vrednic de dispreț. Iudeii considerau ofensatoare ideea unui Mesia răstignit, iar romanilor, răstignirea le stârnea o repulsie atât de mare, încât nu era inclusă între sancțiunile potrivite pentru un cetățean roman.

Faptul că lumea antică privea crucea lui Hristos cu dispreț este clar dovedit de cea mai veche inscripție cunoscută, care înfățișează răstignirea. Datând de la începutul secolului al II-lea, acest desen înfățișează

răstignirea unui om cu cap de măgar. Lângă cruce este înfățișat un alt om care are brațele ridicate în semn de închinare, iar dedesubt sunt scrise următoarele cuvinte: „Alexamenos se închină dumnezeului său.” Ideea este clară: crucea lui Hristos era pentru ei ridicolă. În acest context, Pavel declară că el nu se poate lăuda decât cu crucea lui Hristos!

4. Cum a schimbat crucea lui Hristos modul lui Pavel de a se raporta la lume? Galateni 6:14; Romani 6:1-6; 12:1-8; Filipeni 3:8.

Răstignirea Domnului Hristos schimbă totul în viața credinciosului. Ea ne determină să ne reevaluăm concepția despre noi înșine și modul în care ne raportăm la lume. Lumea – cu tot ce presupune ea (1 Ioan 2:16) – I se împotrivesc lui Dumnezeu. Noi am murit odată cu Hristos și, prin urmare, lumea nu mai exercită asupra noastră acea putere care ne înrobea. Vechea viață pe care o trăiam odată pentru lume nu mai există. Pavel aseamănă despărțirea credinciosului de lume cu moartea față de ea.

Cum ți-a schimbat jertfa Domnului Hristos modul în care te raportezi la lume? Ce lucruri noi a adus în viața ta? Ce deosebiri există între viața ta actuală și viața pe care o duceai înainte de a te preda Domnului?

Miercuri, 27 septembrie – O făptură nouă

După ce subliniază locul central al jertfei lui Hristos în viața creștină, Pavel trece la sublinierea celei de-a doua doctrine fundamentale a Evangheliei sale: îndreptățirea prin credință.

După cum am văzut pe parcursul acestui trimestru, Pavel pune în contrast circumcizia cu Evanghelia. Totuși el nu se opune acestei practici în sine. Deși face câteva afirmații tranșante în legătură cu circumcizia (vezi Galateni 5:2-4), dorința lui este ca galatenii să nu tragă concluzia că a fi necircumcis este mai plăcut înaintea lui Dumnezeu decât a fi circumcis. Nu aceasta este ideea pe care el vrea să o transmită, întrucât omul poate avea o atitudine legalistă atât față de un lucru pe care îl face, cât și față de un lucru pe care nu îl face. Problema circumciziei este irelevantă în sine. Religia adevărată pornește din inimă și se exteriorizează în comportament. Isus Însuși a afirmat că un om poate să arate extraordinar de frumos pe dinafară, dar să fie mort din punct de vedere spiritual (Matei 23:27).

5. Ce înseamnă „a fi o făptură nouă”? Galateni 6:15; 2 Corinteni 5:17. Ai înțeles din propria ta viață ce înseamnă această experiență?

Ktisis este cuvântul grecesc tradus prin „făptură”. El poate avea sensul de „creatură” (Evrei 4:13) sau de „creație” în general (Romani 8:22 – în trad. Cornilescu: „fîrea”). În ambele cazuri, cuvântul presupune acțiunea unui creator. Tocmai acest gând vrea Pavel să-l sublinieze. Nu putem deveni o făptură nouă prin efortul omenesc – prin circumcizie sau prin alt mijloc. Isus denumesc acest proces „nașterea din nou” (Ioan 3:5-8). El este actul divin în care Dumnezeu îi dă viață spirituală omului care este mort din punct de vedere spiritual. Aceasta este o altă imagine prin intermediul căreia este descris actul mântuitor numit „îndreptățire prin credință”.

Pavel descrie în detaliu experiența nașterii din nou, în 2 Corinteni 5:17. În acest verset, el arată că a deveni o făptură nouă înseamnă mai mult decât a trece la un nou statut în cărțile cerești; experiența aceasta presupune o schimbare a vieții. Timothy George notează că ea „cuprinde întregul proces de convertire: lucrarea regeneratoare a Duhului Sfânt, care duce la pocăință și credință, procesul zilnic de răstignire a eului și de înviere la o viață nouă cu Hristos, creșterea continuă în sfințenie care, împreună, duc în final la asemănarea cu chipul lui Hristos.” – *Galatians*, p. 438

Totuși nu experiența aceasta ne îndreptățește. Această schimbare radicală este dovada palpabilă că am fost îndreptățiți.

Joi, 28 septembrie – Finalul epistolei

6. La ce „dreptar” se referă Pavel în Galateni 6:16?

Cuvântul tradus cu „dreptar” are sensul propriu de băț sau vergea pe care zidarii sau tâmplarii o foloseau ca instrument de măsurat. El a dobândit cu timpul sensul figurat de „regulă” sau „etalon” pentru evaluarea unui lucru. De exemplu, atunci când vorbim despre canonul Noului Testament, ne gândim la cele 27 de cărți cuprinse în Noul Testament, care stau la baza convingerilor și a practicilor bisericii. De aceea, dacă o învățătură nu „corespunde” cu învățăturile din aceste cărți, atunci ea nu este acceptată.

7. Care sunt „semnele Domnului Isus” pe care Pavel spune că le poartă pe trupul lui? Ce înseamnă cererea lui ca nimeni să nu-l mai „necăjească” pentru că poartă aceste semne? Galateni 6:14,17; 2 Corinteni 4:10; 11:23-29.

Cuvântul „semn” provine din cuvântul grecesc *stigmata*, care a ajuns la noi prin filiera latină sub forma *stigmat*. Probabil că Pavel se referă la practica răspândită la data aceea de a înfiera sclavii cu însemnul stăpânului lor pentru a fi identificați sau la obiceiul adepților unor religii mistice de a-și face un astfel de semn ca simbol al devotamentului lor. Orice sens am lua, „prin «semnele Domnului Isus» Pavel se referă în mod cert la cicatricile care i-au rămas pe trup în urma persecuției și a dificultăților îndurate (vezi 2 Corinteni 4:10; 11:24-27). Adversarii lui insistau să-i convingă pe credincioșii dintre neamuri să accepte semnul circumciziei ca simbol al supunerii lor față de iudaism. Însă Pavel are niște semne care arată al cui rob devenise, iar pentru el nu exista altă loialitate decât cea față de Hristos... Cicatricile pe care le avea Pavel, ca urmare a persecuției din partea dușmanilor lui în timpul lucrării sale pentru Domnul său, demonstau clar cât de devotat îi era el lui Hristos.” – Comentariile Ellen G. White, în *CBAZȘ*, vol. 6, p. 989

Ce semne (fizice sau de altă natură) porți ca dovadă a loialității tale față de Hristos? Altfel spus, ce te-a costat credința?

Vineri, 29 septembrie – Un gând de încheiere

„Crucea de pe Calvar contestă și, în final, va înfrânge orice putere pământească sau demonică. Toată puterea se concentrează la cruce și toată puterea emană din ea. Ea este marele punct de atracție, pentru că, pe ea, Hristos Și-a dat viața pentru omenire. Jertfa aceasta a fost adusă cu scopul readucerii omului la starea lui inițială de desăvârșire. Și, chiar mai mult, ea a fost adusă pentru a-i oferi o transformare completă a caracterului, pentru a-l face mai mult decât biruitor.

Aceia care, prin puterea lui Hristos, îl biruiesc pe marele vrăjmaș al lui Dumnezeu și al omului vor avea în curțile cerești o poziție mai înaltă decât îngerii care nu au căzut niciodată.

Hristos declară: «După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.» Dacă nu găsește o influență în favoarea ei, crucea creează o influență. De la o generație la alta, adevărul pentru acest timp este revelat ca fiind adevărul prezent. Hristos pe cruce a fost mijlocul prin care bunătatea și credincioșia s-au întâlnit și prin care dreptatea și pacea s-au sărutat. Acesta este mijlocul care va mișca lumea (*MS 56*, 1899).” – Comentariile Ellen G. White, în *Comentariul Biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1113

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ieremia 52 – Ezechiel 1

1. Ce au făcut caldeenii (haldeii) cu stâlpii de aramă care erau în Casa Domnului?
2. Ce spuneau trecătorii că se zicea despre Ierusalim?
3. De ce îi durea inima pe iudei și li se întunecaseră ochii?
4. Cum spune profetul că era arătarea slavei Domnului?

Profeți și regi, capitolul 39

5. Cum se formează un caracter nobil?